

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Lubomíra Majerčíka a Mariana Kokeše ve věci

žalobkyně: **GORENJE spol. s r.o.**, IČO 406 12 244
sídlem Vyskočilova 1461/2a, 140 00 Praha
zastoupená JUDr. Jiřím Kindlem, M.Jur. Ph.D., advokátem
sídlem Křižovnické náměstí 193/2, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem tř. Kpt. Jaroše 1926/7, 605 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v provedení šetření na místě v obchodních prostorách žalobkyně ve dnech 12. 3. 2024 až 14. 3. 2024 a v zadržování veškerých kopií dokumentů označených A1-A27, B1-B32, C1-C8, D1-D36, E1-E39, F1-F144, G1-G5, H1-H130, I1, J1-J2, K1-K6, L1-L7, M1, N1-N60, O1-O40, P1-P42, které žalovaný zajistil při provádění tohoto místního šetření,

takto:

- I. Určuje se, že provedení šetření na místě ve dnech 12. 3. 2024 až 14. 3. 2024 v obchodních prostorách žalobkyně Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže na základě pověření předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 3. 2024, č. j. ÚOHS-10676/2024/871, bylo nezákonným zásahem v části týkající se časového období předcházející rok 2020 a v části týkající se slovenského trhu.
- II. Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže se zakazuje, aby v rámci své činnosti přihlížel k dokumentům, které zajistil při provedení šetření na místě ve dnech 12. 3. 2024 až 14.

3. 2024 v obchodních prostorách žalobkyně týkajících se období předcházející rok 2020 a dokumentům označených jako G K1, G K2, G K3, G K4, G K5, G K6, a vycházel z jejich obsahu.

III. Ve zbytku se žaloba zamítá.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 34 434 Kč, a to k rukám JUDr. Jiřího Kindla, M.Jur., Ph.D., advokáta se sídlem Křižovnické nám. 1/193, 110 00 Praha 1, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Předmětem řízení je místní šetření provedené žalovaným v obchodních prostorách žalobkyně, při němž žalovaný pořídil kopie interních dokumentů žalobkyně, jež uchovává ve správním spise. Účelem šetření bylo prověření možného spáchání přestupku, spočívajícího v uzavření dohod narušujících hospodářskou soutěž mezi žalobkyní a jejími odběrateli. Žalobkyně konkrétně požaduje, aby byla konstatována nezákonnost tohoto místního šetření jako celku, aby bylo nařízeno, že žalovaný nemůže ze zajištěných důkazů vycházet, a také aby bylo uloženo žalovanému, aby dané dokumenty žalobkyni vrátil, případně je protokolárně smazal.

II. Skutkové okolnosti

2. Dne 11. 3. 2024 vystavil předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pověření, č. j. ÚOHS-10676/2024/871 (dále „Pověření“), k provedení šetření na místě v obchodních prostorách žalobkyně (dále „Šetření“) na základě § 21f ve spojení s § 20 odst. 1 písm. a) a odst. 3 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon“). Jako právní důvod označuje prověření možného spáchání přestupku dle § 22a odst. 1 písm. b) zákona spočívajícího v uzavření dohody v rozporu s § 3 odst. 1 zákona a/nebo možného porušení zákazu stanoveného v čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále „SFEU“), které žalovaný spatřuje v uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen zboží pro další prodej sjednávaných mezi žalobkyní a jejími odběrateli. Zbožím tvořícím předmět uvedených dohod jsou spotřebiče značky Gorenje, Hisense a MORA (dále „dotčené zboží“).
3. Pověření označilo jako důvodnou indicii pro provedení Šetření podklady zajištěné při šetření na místě dne 20. 6. 2023 v rámci prošetřování podnětu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0449/2023/KD, jenž se týkal jednání jiného soutěžitele, společnosti K + B Progres, a.s. (dále „K + B Progres“). Ze zjištěných skutečností vyplynulo podezření, že nabízel-li odběratel žalobkyně (K + B Progres) nebo jeho další odběratelé dotčené zboží za maloobchodní ceny nižší než žalobkyní určené, vyzývala je žalobkyně k úpravě cen na jí požadovanou úroveň. V případě neuposlechnutí výzvy hrozilo, že žalobkyně bude uplatňovat sankce ve formě možného odmítnutí dodávek, tzv. vypnutí dat. Podezření na uzavírání zakázaných cenových dohod měla svědčit také žalovanou provedená cenová srovnání, z nichž má být patrná relativní shodnost maloobchodních cen dotčeného zboží nabízeného internetovými prodejci.

4. Ve dnech 12. 3. 2024 až 14. 3. 2024 proběhlo Šetření. O jeho průběhu byl sepsán protokol, z něhož vyplývá, že během něj zaměstnanci žalovaného pořídili kopie dokumentů v elektronické podobě.
5. Dne 14. 3. 2024 vznesla žalobkyně proti Šetření námitky, jimiž napadla nepřípustný časový rozsah Šetření a zajištění e-mailových schránek zaměstnanců společnosti GORENJE Slovakia, s.r.o.

III. Argumentace žalobkyně

6. Žalobkyně strukturuje svou žalobu do čtyř hlavních okruhů. Jednak zpochybňuje zákonnost podkladů pro zahájení Šetření, opodstatněnost důvodů pro Šetření a jeho neomezenost. Za nezákonné považuje i současné zadržování kopií dokumentů zabavených při Šetření ve správním spise žalovaného.
7. Konkrétně žalobkyně namítá, že žalovaný vycházel z nezákonně získaných podkladů v rámci (minimálně z části) nezákonného místního šetření u K + B Progres. Žalovaný při vyhledávání v jejích e-mailech volbou velmi obecných klíčových slov zcela vědomě *de facto* rozšířil rozsah místního šetření z výchozího zaměření na elektrospotřebiče značek Whirlpool a ECG na všechny značky, které K + B Progres distribuuje. Tímto postupem (nedovolenou tzv. rybářskou výpravou) žalovaný nakonec zabavil více dokumentů mimo předmět místního šetření (označených značkou „PO“ – předměty na očích) než dokumentů ve vymezeném rámci šetření. Mimo předmět šetření zabavené e-maily pak žalovaný použil jako indicii pro provedení Šetření u žalobkyně. Jedinou další indicií bylo cenové srovnání prostřednictvím internetového portálu Heureka.cz. To však pouze ukazuje, že ceny produktů se od sebe liší, sám žalovaný mluví o „relativní shodnosti“. Ani z častějšího výskytu jedné ceny nelze dovozovat dohodu o určování přepravních cen. To je mj. důsledek užití robotů, kteří sledují ceny konkurence a tu automaticky dorovnávají. Kdyby měl takovýto přístup žalovaného obstát, mohl by provádět *de facto* namátková místní šetření. Nicméně i kdyby šetření u K + B Progres nebylo alespoň z části nezákonné, tak žalovaný nemohl pojmout z daných e-mailů důvodné podezření k provedení Šetření. Nelze z nich totiž dovodit jakoukoli účast žalobkyně na zakázané dohodě. Maximálně z nich mohl plynout nějaký návod pro další postup K + B Progres, ten ale nelze postihovat jako přestupek. Zákonný předpoklad pro provedení šetření, tj. existence tzv. důvodného podezření, tedy nebyl naplněn.
8. I kdyby bylo možné toto důvodné podezření dovodit, tak Šetření mohlo být na jeho základě provedeno v rozsahu omezeném časově (od roku 2020 dle nejstarší e-mailové komunikace mezi žalobkyní a K + B Progres) a věcně (na ledničky značky Hisense, jejichž maloobchodních cen se indicie týká). Také muselo být omezeno na trh v České republice. Tím se však žalovaný neřídil, jak vyplývá z Pověření i protokolu včetně seznamu zabavených dokumentů. Prohledával totiž materiály bez časového omezení (i z roku 2016), bez omezení na typ produktu a značku, zaměřoval se i na slovenský trh. Žalobkyně považuje s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Evropského soudu pro lidská práva (dále „ESLP“) takový rozsah za nepřípustně široký a zjevně přesahující možné důvodné podezření, jež žalovaný mohl pojmout. Takový postup pak odporuje povinnosti zachovat proporcionalitu mezi rozsahem podezření, rozsahem pověření k místnímu šetření a rozsahem samotného šetření. Co se týče časového omezení, více než 30 % zabavených dokumentů se týká let 2016-2019, k čemuž se však neváže žádná indicie. Pokud jde o věcné

omezení, K + B Progres jako velkoobchodník pouze dále zajišťuje distribuci výrobků žalobkyně, proto z povahy věci nemohlo dojít k uzavření dohody o určování přepravecké maloobchodní ceny. Navíc indicie (5 a 8) dopadají pouze na ledničky značky Hisense. Místo toho formuloval žalovaný Pověření extenzivně, *de facto* jej zaměřil na všechny typy elektrospotřebičů a na všechny značky, které žalobkyně distribuuje. Ani z protokolu neplyne věcné omezení při prověřování obchodních záznamů. Dále žalobkyně namítá, že žalovaný prohledával e-mailové schránky zaměstnanců společnosti GORENJE Slovakia, s.r.o. Na tuto společnost se přitom nevztahovalo Pověření, žalovaný vůči ní nemohl pojmout podezření a ke své činnosti ani nedisponuje pravomocí. Žalobkyně s odkazem na judikaturu českých správních soudů a Soudního dvora Evropské unie (dále „SD EU“) uzavírá, že svým širokým vymezením představovalo Šetření tzv. rybářskou výpravu a zasáhlo do práv žalobkyně na ochranu soukromí, obydlí a korespondence ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále „Úmluva“) a čl. 10, 12 a 13 Listiny základních práv a svobod.

9. Protože bylo Šetření nezákonné, žalovaný nebyl oprávněn pořídit kopie dokumentů a zdržovat je. Tento stav nadále trvá a jeho intenzita se zvyšuje. Představuje zásah do práv žalobkyně na informační sebeurčení.

IV. Argumentace žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření úvodem odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ve věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r.o.* (ze dne ze dne 28. 11. 2023, č. j. 31 A 72/2023-103, body 13-16), který na skutkově podobném základě formuloval tezi, že si žalobce nemůže fakticky přisvojit námitky proti šetření na místě provedeném u jiného soutěžitele. Pokud nebyla nezákonnost tohoto šetření zpochybněna zákonem předvídaným způsobem, je nutno vycházet z toho, že podklady opatřené v tomto šetření byly opatřeny zákonným způsobem.
11. Žalovaný dále upozorňuje, že vyšetřovaná praktika typu RPM (Resale Price Maintenance) směřuje vůči co největšímu množství odběratelů. I s ohledem na vymezený předmět v Pověření bylo zjevné, že se může jednat o neurčitý okruh odběratelů. Trvání tohoto jednání nebylo specifikováno s ohledem na dosavadní indicie s tím, že počátek není přesně znám, resp. ho mělo napomoci určit Šetření. Stejně tak bylo pravděpodobné, že nemusí být tato praktika uplatňována pouze vůči K + B Progres a má pravděpodobně i jiný časový rozsah. I z judikatury zdejšího soudu vyplývá, že se jedná o komplexní jednání, které může zahrnovat dlouhodobější koordinaci jednání soutěžitelů. Trvání na naprosté konkretizaci podezření by vedlo k bezvýznamnosti šetření, neboť by pak žádná další skutková zjištění nebylo potřeba.
12. Rovněž je logické, že jednotlivé e-maily samy o sobě neprokazují celý rozsah protisoutěžního jednání, a nelze je proto interpretovat jednotlivě. Žalovaný ilustroval na e-mailových konverzacích podezření z protisoutěžního jednání. Vypovídají o tom, že žalobkyně monitoruje ceny a pokud některý z poddodavatelů ceny nedodrжуje, kontaktuje odběratele, aby proti tomuto poddodavateli zasáhl narovnáním ceny nebo jeho vyřazením z odběru, tzv. vypnutím. Z použití klíčových slov vyplývá, že žalovaný dodržel požadavek přiměřenosti provedení šetření, klíčová slova měla bezprostřední souvislost s jednáním typu RPM. Z indicií vyplynulo, že požadavek na hlídání či úpravu stanovené ceny mířil i na slovenskou pobočku. Dané podezření žalovaného se v Šetření potvrdilo. I kdyby žalovaný z úvodních indicií nedovožoval možný přesah žalobčina jednání na

slovenský trh, jednalo by se podle judikatury správních soudů o tzv. dokument na očích, který by opravňoval žalovaného k rozšíření jeho podezření a tím i šetření na území Slovenské republiky. I z protokolu plyne, že inspektoři žalovaného požádali pouze o e-maily pracovníků komunikujících s odběrateli na území České republiky. Z e-mailových schránek těchto osob nebyly pořízeny žádné záznamy. Co se týče zajištěných dokumentů, ani žalobkyně nenamítá u žádného konkrétního dokumentu, že by byl zabaven, aniž by měl souvislost s předmětem řízení v Pověření.

V. Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného

13. Žalobkyně v první řadě rozporuje úvahu žalovaného o tom, že nebyla-li zpochybněna zákonnost šetření na místě u K + B Progres zásahovou žalobou, je nutné považovat ho bez dalšího v plném rozsahu za zákonné. Tento závěr označuje za absurdní, rozporný s českým ústavním pořádkem. Místní šetření totiž představuje faktický zásah, nelze jej tedy považovat za správní akt, proto není možné presumovat jeho správnost či zákonnost. Krajský soud se proto musí zákonností místního šetření u K + B Progres zabývat jako předběžnou otázkou.
14. I pokud by se měla presumovat zákonnost místního šetření, mohlo by jít o pouhou presumpci (vyvratitelnou domněnku), kterou lze zpochybnit a vyvrátit přinejmenším v části přímo se týkající žalobkyně. S odkazem na judikaturu správních soudů a komentářovou literaturu žalobkyně dovozuje, že i při absenci zásahové žaloby proti místnímu šetření lze následně namítat nezákonnost řízení i jinými prostředky. Odepřením takové možnosti by došlo k odepření spravedlnosti a narušení práva žalobkyně na obhajobu. V rámci místního šetření u K + B Progres byly navíc zabavovány dokumenty týkající se přímo žalobkyně. Musí být proto oprávněna v rámci své zásahové žaloby napadat i místní šetření u K + B Progres.
15. Následně žalobkyně dovozuje, že právo napadat zákonnost obstarání indicií pro provedení místního šetření plyne i z čl. 47 a 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále „Listiny EU“). Jestli by měl soud pochyby o obsahu, resp. výkladu těchto ustanovení, navrhuje žalobkyně, aby zvážil přerušení řízení a obrátil se ve smyslu čl. 267 SFEU na SD EU s návrhem na zodpovězení předběžné otázky, zda uvedená ustanovení lze vykládat tak, že šetřený soutěžitel, u něhož provedl národní soutěžní orgán místní šetření, musí mít účinnou možnost napadat zákonnost obstarání důkazů (indicií), které byly použity k ospravedlnění daného místního šetření.
16. Dále žalobkyně upozorňuje, že žalovaný nesprávně charakterizuje dohody o určování maloobchodních cen jako unilaterální praktiku, u níž k pojetí podezření má stačit mít pouze indicie o jednostranném „nátlaku“ vůči odběratelům. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu a unijních soudů je však nutné dokládat prvek dohody, shody vůlí. V rámci opatřování indicií pro provedení šetření se tedy měl žalovaný zaměřit i na posouzení toho, zda je dáno důvodné podezření na uzavírání dohod a ne pouze na otázku jednostranných kroků. Žalovaný pomíjí skutečnost, že opatřované indicie vůbec nesměřují k doložení existence domnělých dohod.
17. Poté žalobkyně rozvádí důvody, proč se domnívá, že žalovaný překročil z časového hlediska rozsah údajného důvodného podezření. Žalovaný nemá zcela volnou ruku k prověřování obchodních záznamů libovolně směrem do minulosti. Vždy se musí pohybovat v mezích svého důvodného podezření. Pokud nejstarší indicie pochází z 3. 2. 2020, žalovaný nemůže cíleně vyhledávat a zabavovat dokumenty např. z roku 2016 či 2017.

18. K interpretaci výchozích e-mailů žalobkyně dodává, že shromážděné indicie nemohly založit důvodné podezření žalovaného ohledně uzavírání dohod RPM z její strany. Buď se tyto indicie vůbec netýkají žalobkyně nebo sledovaná komunikace probíhá na velkoobchodní úrovni.

VI. Ústní jednání konané dne 4. 9. 2024

19. Ve věci proběhlo dne 4. 9. 2024 na žádost žalobkyně ústní jednání podle § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).
20. Žalobkyně setrvala na svém stanovisku. Své argumenty podložila dalšími příklady z rozhodovací praxe ESLP, SD EU, Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu. Otázkou zákonnosti použití indicí se rovněž v minulosti zabýval zdejší soud ve výše citované věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r.o.* Posoudil ji však právně chybně, každopádně pro výsledek řízení nebyla stěžejní. Nejvyšší správní soud se jí v navazujícím přezkumu nezabýval, představuje pouhé *obiter dictum*. Navíc e-maily zajištěné při místním šetření u K + B Progres se týkají žalobkyně. Obsahují komunikaci s pracovníky žalobkyně, čímž zasahují do jejích práv, např. na listovní tajemství. Tím je tato kauza specifická. I proto by měla mít žalobkyně možnost rozporovat zákonnost opatření těchto důkazů.
21. Žalovaný rovněž setrval na svém stanovisku. K presumpci správnosti zásahu odkázal na rozhodnutí Ústavního soudu, z něhož vyplývá, že na akty veřejné moci je potřeba hledět jako na zákonné, není-li prokázáno jinak. K doktríně otráveného ovoce platí obdobná logika – pokud není prokázána otrávenost stromu (nezákonnost postupu), potom není otráveno ani jeho ovoce. Volbu klíčových slov pro filtraci žalovaný hájil tvrzením, že při e-mailové komunikaci nemusí pracovníci korporací vždy používat jména značek spotřebičů, mohou si vyměňovat pouze printscreeny (obrazové záznamy obrazovky), jež forenzní software nemusí zachytit. Využil proto klíčové slovo „parametr“, o němž měl ze své činnosti potvrzeno, že provází protisoutěžní jednání.
22. Soud neprovedl k návrhu žalobkyně důkaz obsahem spisu vedeného žalovaným pod sp. zn. ÚOHS-P0449/2023/KD, resp. spisem navazujícího správního řízení ve věci společnosti K + B Progres, ani obsahem spisu vedeného žalovaným pod sp. zn. ÚOHS-P0021/2020/KD, resp. spisem navazujícího správního řízení ve věci společnosti Elberry s.r.o. Žalobkyně provedením tohoto důkazu chtěla podpořit své tvrzení o nezákonnosti získaných indicí pro provedení šetření. Vysvětlila, že z místního šetření ve věci K + B Progres disponuje pouze protokolem, nahlížení do spisu jí bylo upřeno, o rozkladu zatím nebylo rozhodnuto. Žalobkyni je rovněž známo oněch 17 e-mailů, které tvoří indicie pro šetření, z nich vyplývá nezákonnost místního šetření u K + B Progres. Kdyby měla k dispozici všechny zajištěné e-maily v této věci, byla by schopna doložit ještě širší nezákonnost. Soud nicméně dospěl k závěru, že listiny obsažené v soudním a správním spise už nyní postačují k rozhodnutí ve věci, a navržené důkazní prostředky proto pro nadbytečnost neprovedl. Důvodem neprovedení těchto důkazů jsou i procesní limity bránící soudu otevírat zákonnost předchozích místních šetření, jak vyplývá z meritorního posouzení.

VII. Hodnocení věci krajským soudem

23. Soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení, neboť věcné posouzení představuje až další krok, v němž soud samostatně zkoumá jednotlivé namítanými zásahy. Účastníci nevznesli žádné námitky proti věcnému projednání žaloby a soud dospěl k závěru, že

podmínky stanovující přípustnost a projednatelnost žaloby byly splněny. Žaloba byla podána v zákonné lhůtě osobou k tomu oprávněnou a směřuje proti úkonu správního orgánu, který pojmově může být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.

24. Soud za splnění podmínek pro rozhodnutí ve věci po nařízení ústního jednání (§ 49 s. ř. s.) přezkoumal (§ 87 s. ř. s.), zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nezákonnosti zásahu žalovaného, přičemž shledal, že **žaloba je z části důvodná**.

VII. a) Obecná východiska

25. Na základě rozsudku ESLP ze dne 2. 10. 2014 ve věci *DELTA PEKÁŘNY a. s. proti České republice*, č. stížnosti 97/11 (dále „rozsudek *DELTA PEKÁŘNY*“), byl s účinností od 19. 10. 2016 doplněn § 21f zákona o odst. 7 ve znění: „*Proti šetření v obchodních prostorách soutěžitelů lze podat žalobu.*“ Jak uvádí důvodová zpráva k zákonu č. 293/2016 Sb., kterým byla citovaná změna v zákonu provedena, „[t]ato žaloba přitom umožňuje, aby soud přezkoumal nejenom to, zda byly dodrženy podmínky pro zahájení místního šetření, ale i samotný průběh tohoto šetření, a to relativně krátce po realizaci zásahu, jelikož pro podání zmíněné žaloby soudní řád správní zakotvuje subjektivní lhůtu dvou měsíců“.
26. Podle § 21f odst. 7 zákona ve spojení s § 82 a násl. s. ř. s. již správní soudy přezkoumávají šetření na místě *en bloc*, tedy nejen samotné pověření k šetření, ale též (a zejména) jeho vlastní průběh, přičemž mohou vyslovit jeho nezákonnost, zakázat žalovanému pokračovat v porušování práv soutěžitelů a, je-li to možné, přikázat mu obnovit stav před zásahem (§ 87 odst. 2 s. ř. s.).
27. Mezi žalobkyní a žalovaným není sporu o tom, že Šetření mělo oporu v § 21f zákona a jeho realizace mohla sledovat legitimní cíl, kterým je efektivní výkon ochrany hospodářské soutěže či zájem na hospodářském blahobytu země (rozsudek *DELTA PEKÁŘNY*, § 81). Ze skutečnosti, že Šetření mělo zákonný základ a obecně je jeho provádění v souladu s legitimními cíli, však ještě nelze učinit závěr, že nepředstavovalo nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Aby šetření na místě obstálo jako zákonné, musí být především přiměřené legitimnímu cíli, a proto musí vyhovět testu vhodnosti, délky a rozsahu (výše citovaný rozsudek ve věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r.o.*, bod 8).
28. Žalobkyně spatřuje nezákonnost Šetření v tom, že bylo provedeno bez důvodného podezření na spáchání protisoutěžního jednání, a také v samotném průběhu šetření. Za nezákonné označuje rovněž zadržování kopií dokumentů zabavených při Šetření ve správním spise žalovaného.

VII. b) Zákonnost podkladů zakládajících důvodné podezření ze spáchání protisoutěžního jednání

29. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že v Pověření bylo jako důvod Šetření uvedeno „*Důvodnou indicií pro provedení šetření na místě v obchodních prostorách soutěžitele GORENJE jsou podklady zajištěné při šetření na místě provedeném dne 20. 6. 2023 v rámci prošetřování podnětu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0449/2023/KD, který se týkal jednání jiného soutěžitele, a to společnosti K + B Progres, a.s., se sídlem Klíčany, U expertu čp.91, č.or. 91, okres Praha-východ, PSČ 25069, IČO 61860123 (dále též „K + B Progres“).* Ze zjištěných skutečností vyplývá podezření, že pokud odběratel společnosti GORENJE (v daném případě společnost K + B Progres) nebo jeho další odběratelé nabízeli dotčené zboží za maloobchodní ceny nižší než společnosti GORENJE určené, vyzývala společnost GORENJE odběratele k úpravě

maloobchodních cen na jí požadovanou úroveň a zajištění takové úpravy i u jeho dalších odběratelů dotčeného zboží. V případě neuposlechnutí výzvy hrozilo, že společnost GORENJE bude uplatňovat sankce ve formě možného odmítnutí dodávek - tzv. vypnutí dat. Z podkladů současně vyplývá, že odběratel společnosti GORENJE akceptoval výzvy společnosti GORENJE k dodržování jí stanovených maloobchodních cen, včetně zajištění jejich dodržování u svých dalších odběratelů. Z podkladů lze rovněž seznat, že existencí cenové strategie společnosti GORENJE týkající se určování výše maloobchodních cen, za které měli odběratelé dotčené zboží prodávat konečným spotřebitelům, si byla vědoma jak společnost K + B Progres, tak i její vlastní odběratelé.

Podezření na uzavírání zakázaných cenových dohod svědčí také Úřadem provedená cenová srovnání, z nichž je patrná relativní shodnost maloobchodních cen dotčeného zboží nabízeného internetovými prodejci.

Na základě výše shromážděných a popsanych podkladů pojal Úřad důvodné podezření na možné uzavírání a plnění dohod o určení cen dotčeného zboží pro další prodej sjednávaných mezi společnostmi GORENJE a jejími přímými i nepřímými odběrateli, přičemž cílem těchto dohod je dosáhnout dodržování společností GORENJE stanovených cen pro další prodej dotčeného zboží.

30. Žalobkyně v této souvislosti namítá, že žalovaný vycházel z nezákonně získaných podkladů v rámci (minimálně z části) nezákonného místního šetření u K + B Progres. Obdobnou námitkou se zdejší soud už v minulosti zabýval, a to i v žalobkyní citovaném rozsudku ve věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r. o.* V něm soud dospěl k následujícím závěrům:

14. Soud ostatně nemá za to, že by si žalobce fakticky mohl přisvojit námitky proti šetření na místě provedenému u jiného soutěžitele v jiné věci. Seznámení žalobce se všemi okolnostmi tohoto šetření na místě by nepřiměřeně zasahovalo do práv přinejmenším šetřeného soutěžitele. Kromě toho by připuštění požadavku žalobce mohlo vést k takřka řetězové reakci. Pokud by totiž podkladem, který zakládal důvodné podezření pro šetření na místě u Elberry, byla listina opatřená v jiném šetření na místě či správním řízení, mohl by žalobce opět namítnout, že bez posouzení zákonnosti tohoto prvotního postupu, nelze posoudit zákonnost šetření na místě u Elberry, a tudíž ani zákonnost šetření na místě v nyní projednávané věci. Po zpřístupnění všech informací potřebných pro posouzení tohoto prvotního šetření na místě či správního řízení (tj. nutně po zpřístupnění skutečně celého správního spisu) by se přitom dost možná zjistilo, že označení „prvotní“ bylo poněkud předčasné, a zpřístupňování informací o předcházejících postupech žalovaného by nemuselo brát konce. Soud proto považuje za nutné a zcela legitimní, aby žalobce, žalovaný i soud v případě podkladů opatřených žalovaným v jiném řízení či šetření na místě vycházeli z presumpce správnosti postupu správního orgánu. Tento princip se ostatně neužije pouze na správní rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2023, č. j. 9 Azs 177/2023-25).

15. Žalovaný do spisu k šetření na místě u žalobce zařadil vedle samotných e-mailů zajištěných při šetření na místě u Elberry také protokol o průběhu šetření na místě. Zajištění těchto podkladů je tak podle názoru soudu doprovázeno dostatečnými informacemi (procesní stopou) pro to, aby soud mohl konstatovat, že e-maily byly zajištěny při úkonech žalovaného, pro které platí presumpce jejich správnosti. Jestliže nebyla zákonnost šetření na místě u Elberry či jednotlivých dílčích úkonů žalovaného zákonem předvídaným způsobem zpochybněna (tj. buďto by ji mohl konstatovat správní soud na základě žaloby podané Elberry nebo sám žalovaný například

v navazujícím řízení o přestupku spáchaném Elberry)), je nutno vycházet z toho, že podklady opatřené v tomto šetření na místě byly opatřeny zákonným způsobem.

31. Tento rozsudek byl sice zrušen Nejvyšším správním soudem (rozsudek ze dne 27. 3. 2024, č. j. 4 As 403/2023-60), uvedená východiska však kasační soud nezpochybil. Proto z nich vyšel i nový rozsudek ve věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r. o.*, v bodech 17 a 18 (rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 7. 2024, č. j. 31 A 72/2023-174). Zdejší soud neshledává důvody k odklonění se od těchto závěrů. Musí se však na tomto místě vypořádat s rozšířenou argumentací žalobkyně.
32. Žalobkyně nejdříve uvádí, že presumpce správnosti nedopadá na zásahy orgánu veřejné správy, proto se soud nemůže opírat o judikaturu k presumpci správnosti veřejných listin, jak činí ve věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r. o.* Soud si nicméně všímá, že judikatura Nejvyššího správního soudu potvrzuje, že i zásah správního orgánu může požívat presumpci správnosti (např. rozsudek ze dne 8. 3. 2022, č. j. 4 As 334/2021-47, bod 39). Tento závěr obstál i v řízení před Ústavním soudem (usnesení sp. zn. I. ÚS 1212/22 ze dne 10. 1. 2023), na který poukázal ve své replice žalovaný.

VII. b) 1. Judikatura ESLP

33. V návaznosti na tento dílčí závěr se musí soud vypořádat s otázkou, zda má mít žalobkyně právo zpochybnit presumpci správnosti místního šetření třetí osoby. Na podporu tohoto argumentu odkazuje žalobkyně na několik judikatorních linií. Nejdříve cituje trestněprávní judikaturu ESLP: rozsudek ve věci *Dragojević proti Chorvatsku* ze dne 15. 1. 2015, č. stížnosti 68955/11, rozsudek velkého senátu ve věci *Jalloh proti Německu* ze dne 11. 7. 2006, č. stížnosti 54810/00, rozsudek velkého senátu ve věci *Gäffgen proti Německu* ze dne 1. 6. 2010, č. stížnosti 22978/05. Zmíněná rozhodovací činnost ESLP je však dle soudu nepřiléhavá na projednávané skutkové a právní okolnosti. Zdejší soud nijak nezpochybnuje právo trestně stíhané osoby napadat důkazy použité k vyvození její trestní odpovědnosti, nasbírané v rámci tohoto trestního řízení. Žalobkyně se však fakticky domáhá práva na vyvolání přezkumu zákonnosti místního šetření u zcela odlišného, třetího subjektu. Dalším odlišujícím faktorem je skutečnost, že je se žalobkyní vedeno pouze šetření na místě pro podezření ze spáchání přestupku. Jeho účelem je dle Pověření pouhé prověření obchodních záznamů a zajištění jejich kopií. Cílem je tedy ověření podezření, nerozhoduje se zatím zdaleka o ukládání sankce. Dle Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 21. 12. 2021, č. j. 2 As 295/2019-99, bod 60) je místní šetření nástrojem k opatření důkazních prostředků. Podle zdejšího soudu (rozsudek ze dne 30. 4. 2019, č. j. 29 A 7/2019 – 173, bod 78) má takové šetření ze své povahy právě vést k ověření či vyvrácení podezření. Ostatně i ze sbírky rozhodnutí žalovaného je patrné, že tato možnost není jen teoretická, ale že žalovaný nezřídka uzavře po konání místního šetření správní řízení se závěrem, že nebylo prokázáno porušení zákazu stanoveného v § 3 odst. 1 zákona.
34. K argumentaci právem na obhajobu Soud navíc upozorňuje, že ESLP „trestněprávní benefity“ ve smyslu čl. 6 odst. 2 a 3 Úmluvy v těchto věcech zpravidla neaplikuje. Citovaný rozsudek *DELTA PEKÁŘNY a.s. proti ČR*, stejně jako další judikáty ESLP věnující se zásahům v podobě šetření na místě správním orgánem pracují primárně s čl. 8 Úmluvy, zaručujícím právo na respekt soukromí (*Janssen Cilag S.A.S. proti Francii*, rozhodnutí výboru ze dne 21. 3. 2017, stížnost č. 33931/12; *Naumenko and Sia Rix Shipping proti Lotyšsku*, rozsudek ze dne 23. 6. 2022, č. stížnosti 50805/14; *UAB Kesko Senukai Lithuania proti Litvě*, rozsudek ze dne 4. 4. 2023, stížnost č. 19162/19) či čl. 6 odst. 1 Úmluvy

zaručujícím občanskoprávní záruky spravedlivého procesu (*Société Métallurgique Liotard Frères proti Francii*, rozsudek ze dne 5. 5. 2011, stížnost č. 29598/08; *Vinci Construction a GTM Génie Civil et Services proti Francii*, rozsudek ze dne 2. 4. 2015, stížnost č. 63629/10).

35. Druhou judikatorní linii, o niž se žalobkyně opírá, jsou rozhodnutí soudů, odmítající ke shledání viny užít důkazy, jež dříve označil orgán činný v trestním řízení za nezákonně pořízené (např. rozsudek ESLP ve věci *Prade proti Německu* ze dne 3. 3. 2016, č. stížnosti 7215/10, či rozsudek zdejšího soudu ze dne 19. 2. 2024, č. j. 29 Af 63/2021-451, který přezkoumal Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 4. 6. 2024, č. j. 1 As 42/2024-67). Tato rozhodnutí opět nejsou v projednávané věci přílehlavá, neboť žalovaná doposud nevyslovila vinu žalobkyně. Navíc žalobkyní namítaná nezákonnost místního šetření u K + B Progres nebyla žádným orgánem veřejné moci autoritativně konstatována. Nezákonnost místního šetření tvrdí na základě vlastních úvah pouze žalobkyně.
36. Pro úplnost je nutno dodat, že žalobkyně odkazuje i na čtená rozhodnutí Ústavního soudu a Nejvyššího soudu, ta však opět spadají do jedné ze dvou výše zmíněných kategorií skutkově a právně nepřiléhavých rozhodnutí. Přestože je žalobkyně přesvědčená, že z ústavního pořádku vyplývá její právo napadat zákonnost obstarání indicií pro provedení místního šetření u jiného dřívějšího místního šetření, neuvádí na podporu tohoto tvrzení žádný judikát, který by skutkově odpovídal situaci, v níž se nachází.

VII. b) 2. Judikatura SD EU

37. Žalobkyně dále dovozuje své právo napadat zákonnost obstarávání indicií pro provedení místního šetření z čl. 47 a 48 odst. 2 Listiny EU. SD EU se opakovaně vyjadřoval k dopadu těchto ustanovení na kontrolní pravomoci Evropské komise v řízení podle čl. 20 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002, o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (dále „soutěžní nařízení Rady“). Tato obecná východiska jsou podle českých soudů uplatnitelná i na tuzemskou úpravu, jejíž základní cíl – tj. přiměřenost prováděných místních šetření a respektování práva účastníka řízení na obhajobu a na ochranu soukromí – jsou totožná jako v evropském kontextu (rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. 8. 2022, č. j. 29 A 164/2021-145, bod 57). Jedním dechem však soud dodává, že přenositelnost těchto obecných „hmotněprávních“ východisek nelze analogicky dovádět až do procesních důsledků, neboť se oba soutěžní systémy v procesní praxi strukturálně odlišují.
38. Z uvedených ustanovení Listiny EU dovodil SD EU povinnost Komise informovat dotčený podnik o předmětu a cíli probíhajícího vyšetřování ve stadiu prvního opatření přijatého vůči němu. Odůvodnění musí danému podniku zejména umožnit, aby pochopil cíl, jakož i předmět tohoto vyšetřování. To znamená uvést domněnky protiprávního jednání a v tomto kontextu skutečnost, že může čelit výtkám spojeným s tímto případným protiprávním jednáním, aby mohl přijmout opatření, která považuje za užitečná ve svůj prospěch, a připravit tak svoji obhajobu ve stadiu kontradiktorní fáze správního řízení (rozsudek Tribunálu ze dne 20. 6. 2018, *České dráhy, a. s., proti Komisi*, T-325/16, ECLI:EU:T:2018:368, bod 181, dále „věc Falcon“).

39. SD EU se vyjadřoval i k použití dokumentů zajištěných v jedné kontrole jako podklad pro nařízení jiné kontroly. Šlo konkrétně o přezkum dvou rozhodnutí Komise ze dne 18. 4. 2016, nařizujících společnosti České dráhy podrobit se kontrole podle soutěžního nařízení Rady. Tribunál ve věci *Falcon* zrušil toto rozhodnutí Komise v části, v níž se týká jiných tratí než trati Praha-Ostrava. V paralelně projednávané věci *Twins* (rozsudek ze dne 20. 6. 2018, *České dráhy, a. s., proti Komisi*, T-621/16, ECLI:EU:T:2018:367) dospěl v této souvislosti Tribunál k závěru:

*37. Z toho naproti tomu nelze dovodit, že Komise není oprávněna zahájit vyšetřovací řízení za účelem ověření správnosti nebo doplnění informací, se kterými se náhodně seznámila během předcházející kontroly, v případě, že tyto informace naznačují existenci chování, které je v rozporu s pravidly hospodářské soutěže uvedenými ve Smlouvě. Takový zákaz by totiž šel nad rámec toho, co je k ochraně profesního tajemství a práva na obhajobu nezbytné, a představoval by tedy neodůvodněnou překážku plnění povinnosti Komise dohlížet na dodržování pravidel hospodářské soutěže na společném trhu a odhalovat jednání porušující články 101 a 102 SFEU (viz rozsudek ze dne 18. června 2015, *Deutsche Bahn a další v. Komise*, C-583/13 P, EU:C:2015:404, bod 59 a citovaná judikatura).*

...

*39. Žalobkyně tedy správně tvrdí, že pokud Komise potvrzuje, že napadené rozhodnutí bylo přijato výlučně na základě dokumentů zajištěných během kontroly *Falcon*, vedlo by případné zrušení rozhodnutí nařizujícího tuto kontrolu nevyhnutelně ke zrušení napadeného rozhodnutí.*

*40. V takovém případě by totiž bylo třeba vycházet z toho, že všechny dokumenty zajištěné během kontroly *Falcon* byly Komisí pořízeny od počátku protiprávně, a tudíž nemohly být použity k nařízení kontroly *Twins*. Bylo by tedy třeba zrušit také napadené rozhodnutí, aniž by bylo nutné zkoumat ony tři dokumenty, na jejichž základě bylo toto rozhodnutí přijato (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. října 2002, *Roquette Frères*, C-94/00, EU:C:2002:603, bod 49 a citovaná judikatura; obdobně viz také rozsudek ze dne 18. června 2015, *Deutsche Bahn a další v. Komise*, C-583/13 P, EU:C:2015:404, body 56 až 67 a 71).*

*41. Dnešním rozsudkem České dráhy v. Komise (T-325/16) však Tribunál zrušil rozhodnutí nařizující kontrolu *Falcon* jen zčásti, a sice „v části, v níž se týká jiných tratí než trati Praha-Ostrava a jiného jednání než domnělého uplatňování podnákladových cen“.*

*42. Toto částečné zrušení uvedeného rozhodnutí nemá za následek, že by zajištění jakýchkoli dokumentů během kontroly *Falcon* bylo vadné, a nemůže tedy automaticky vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.*

40. Tribunál tedy počítá s tím, že pokud bylo provedeno šetření výhradně na základě dokumentů zajištěných během kontroly, jejíž nařízení bylo později prohlášeno za protiprávní, nemohly by tyto dokumenty být použity k nařízení jiné kontroly. Nedovozuje ale oprávnění jednoho subjektu iniciovat přezkum zákonnosti předchozí kontroly u jiného subjektu, čehož se dovolává žalobkyně. A opírá se o Tribunálem dříve autoritativně konstatovanou protiprávnost kontroly. Nikoliv o úvahy dotčeného subjektu o domnělé protiprávnosti předchozí kontroly. Obě výše citovaná rozhodnutí Tribunálu byla následně potvrzena Soudním dvorem ve spojených věcech C-538/18 P a C-539/18 P, rozsudek ze dne 30. 1. 2020, ECLI:EU:C:2020:53.

41. Žalobkyně vedle rozsudků ve věci *Twins a Falcon* odkázala i na sérii rozsudků Soudního dvora ze dne 9. 3. 2023: ve věci C-682/20 P, *Les Mousquetaires a ITM Entreprises proti Komisi*, ECLI:EU:C:2023:170; ve věci C-690/20 P, *Casino, Guichard-Perrachon a Achats Marchandises Casino proti Komisi*, ECLI:EU:C:2023:171; ve věci C-693/20 P, *Intermarché Casino Achats proti Komisi*, ECLI:EU:C:2023:172. Soudní dvůr v nich ruší rozhodnutí Komise, nařizující, aby se navrhovatelky podřídily kontrolám podle soutěžního nařízení Rady. Podezření z existence protiprávního jednání odůvodňující dané kontroly se totiž zakládalo na indicích získaných z dotazování dodavatelů žalobkyň provedených na základě čl. 19 soutěžního nařízení Rady. Toto dotazování však nebylo provedeno podle pravidel stanovených v čl. 3 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004, Komise o něm totiž nepořídila odpovídající záznam.
42. Ani tato judikatura podle zdejšího soudu nezakládá žalobkyni právo otevírat otázku zákonnosti místního šetření vedeného proti třetímu subjektu. Zahájení kontroly Komisí, opírající se o dotazování provedené podle čl. 19 soutěžního nařízení Rady, lze zhruba přirovnat k zahájení místního šetření opírajícímu se o anonymní podnět. Nebylo-li dotazování vykonané dle podmínek stanovených příslušným předpisem, nelze na něm podle unijního práva stavět kontrolu. Analogicky pokud nebyl v českých reáliích výchozí podnět zažurnalizován podle správního řádu ve správním spise, mohlo by to podkopat legitimitu navazujícího šetření na místě. Navrhovatelky jsou tedy oprávněny zpochybnit provedení dotazování ve své věci dle unijního práva, stejně jako šetřené subjekty mohou zpochybnit adekvátnost podnětů dle českého soutěžního práva (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2021, č. j. 2 As 295/2019-99). Širší závěry z této judikatorní linie nelze vyvozovat. Také stojí za pozornost, že Soudní dvůr nestavěl tato svá rozhodnutí na základních právech obsažených v Listině EU, jichž se dovolává žalobkyně, ale na prostém dodržení podmínek stanovených nařízením Komise.
43. Na základě výše uvedeného nemá zdejší soud pochybnosti o výkladu relevantních ustanovení unijního práva, a proto nespátřuje důvod k přerušení řízení a předložení předběžné otázky SD EU. Z citovaných rozsudků vyplývá, že uplatňovaný standard práva na obhajobu podle Listiny EU nevyžaduje, aby měl dotčený subjekt ve fázi šetření na místě právo požadovat přezkum zákonnosti šetření na místě jiného subjektu. Odlišný výklad se nejeví zdejšímu soudu s ohledem na kontext a účel uvedených ustanovení za dostatečně hodnověrný. Pouhá možnost vyložit ustanovení unijního práva jiným způsobem nedovoluje se domnívat, že o správném výkladu panuje rozumná pochybnost (rozsudek velkého senátu Soudního dvora ve věci C-561/19 ze dne 6. 10. 2021, ECLI:EU:C:2021:799.)

VII. b) 3. Dílčí shrnutí

44. Požadavek žalobkyně na možnost zpochybnit zákonnost proběhlého místního šetření u třetího subjektu, z něhož pochází indicie pro šetření, nenachází oporu v českém ani evropském právu (v širším slova smyslu). To má také své racionální opodstatnění. Zdejší soud už ve výše zmíněné věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r. o.* akcentoval a) presumpci správnosti zásahu správního orgánu, b) odpovědnost místním šetřením dotčeného subjektu za napadení tohoto postupu, c) riziko řetězení zpochybňovaných proběhlých šetření na místě. Bylo by příliš velkým zásahem do právní jistoty, měl-li by být třetí subjekt oprávněn vyvolávat nové řízení o v minulosti proběhlém a nenapadnutém šetření. Za tímto účelem nabízí s. ř. s. vhodný žalobní typ s jasně vymezenou věcnou aktivní legitimací, lhůtami a požadavky na náležitosti žaloby.

45. Pokud správní orgány a soudy akceptují indicie vzešlé ze zcela anonymně zaslaného podnětu, bylo by nepřiměřené klást takto přísné požadavky na indicie vzešlé z řádně proběhlého místního šetření, a to pouze na základě úvah třetího subjektu.
46. Soud si všímá, že žalobkyně měla k dispozici vedle protokolu o průběhu šetření na místě u K + B Progres také seznam zabavených dokumentů a vlastní e-maily, z nichž indicie vyvěraly. Žalobkyně tedy co do obsahu indicií a jejich původu měla jisté záruky poskytnuté. Soud v této souvislosti připomíná, že podle ustálené judikatury mají námitky týkající se zkrácení práva na obhajobu místo zejména v řízení, jímž se šetřený subjekt brání proti rozhodnutí správního orgánu ve věci samé (např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 29 A 183/2019-142).
47. Žalobkyně závěrem této množiny námitek vůči zákonnosti pořízení indicií uvádí, že v průběhu místního šetření u K + B Progres byly zabaveny dokumenty, jež se jí týkají. To má představovat zásah do jejího práva na informační sebeurčení a listovního tajemství. K vyhodnocení této námítka však soud nedisponuje dostatečnými podklady, což především pramení ze skutečnosti, že daná námitka není uplatnitelná na půdorysu žaloby před nezákonným zásahem spočívajícím v šetření u žalobkyně.

VII. c) Důvodnost podezření ze spáchání protisoutěžního jednání

48. Soud se dále zaměřil na otázku, zda podklady, ze kterých žalovaný vycházel, zakládaly důvodné podezření ze spáchání protisoutěžního jednání, a odůvodňovaly tak provedení šetření. Východiskem pro posouzení této otázky jsou závěry Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 19. 1. 2022, č. j. 2 As 250/2020-81, dovodil: „*Neúspěch Úřadu v navazujícím správním řízení bez dalšího neznamena, že dané místní šetření proběhlo v rozporu se zákonem. Poznatky, které vedou k provedení místního šetření, nemusí být jednoznačné ani prokázané. Pokud by Úřad disponoval důkazy o tom, že došlo k protiprávnímu jednání, jehož důsledkem bylo porušení hospodářské soutěže, nemusel by možná místní šetření vůbec provádět [...] Činnost Úřadu před zahájením samotného správního řízení neslouží k tomu, aby bylo postaveno najisto, že k protisoutěžnímu jednání skutečně došlo, a aby byla poskytnuta jeho přesná právní kvalifikace. Požadavek na provádění extenzivního prověřování před samotným místním šetřením by vedl k tomu, že by institut místního šetření byl v zásadě nadbytečný. Úřad by současně takovou činností mohl případně účastníky protisoutěžního jednání varovat, důsledkem čehož by mohlo být ukrytí či zničení případných důkazů. K zahájení řízení a provedení šetření je proto třeba mít podklady či poznatky, z nich plyne důvodné podezření, nikoli jistota.*“
49. Indicie zakládající důvodné podezření žalovaný shrnul v Pověření (bod 29). Konkrétně uvádí podklady zajištěné při šetření na místě u K + B Progres a cenové srovnání, z něhož je patrná relativní shodnost maloobchodních cen dotčeného zboží nabízeného internetovými prodejci. Žalovaný dále na žádost zpřístupnil žalobkyni seznam dokumentů zabavených v rámci místního šetření u K + B Progres a protokol z tohoto šetření.
50. Jako klíčovou indicii pro odůvodnění nařízení šetření použil žalovaný kopie 17 e-mailů získaných při místním šetření u K + B Progres. Jsou uloženy ve správním spise a jejich relevanci pro šetření rozebírá žalovaný v Úředním záznamu ze dne 14. 2. 2024, sp. zn. ÚOHS-P0149/2024/KS, č. j. ÚOHS-06780/2024/871. Označuje je jako komunikaci mezi společnostmi K + B Progres a žalobkyní, interní komunikaci K + B Progres a její komunikaci s odběrateli. Žalovaný dovozuje, že nabízejí-li společnost K + B Progres a její další odběratelé při internetovém prodeji dotčené zboží za maloobchodní ceny nižší, než

jsou ceny určené žalobkyní, vyzývá je žalobkyně k úpravě cen na požadovanou úroveň a zajištění takové úpravy i u dalších odběratelů. V případě neuposlechnutí výzvy hrozí, že žalobkyně bude uplatňovat sankce ve formě možného odmítnutí dodávek zboží odběratelům – tzv. vypnutí dat. Z podkladů žalovaný vyvozuje, že odběratelé tyto výzvy akceptují. Žalovaný dále pro potvrzení důvodného podezření ze spáchání přestupků provedl srovnání maloobchodních cen některých produktů na cenovém srovnávači Heureka. Soud po prostudování jednotlivých listinných podkladů, dospěl k závěru, že mohly zakládat důvodné podezření ze spáchání přestupku. Pro ilustraci zmíní šest z nich.

51. Z dokumentu 0001_0009_UOHSX00JC9UI_I86 se podává e-mailová komunikace mezi zaměstnancem společnosti Mora (součást skupiny Gorenje) a zaměstnanci K + B Progres ze dne 13. – 18. 3. 2023 s předmětem Mora výrobky. K printscreenu ke sporáku Mora ze srovnávače Heureka se zaměstnanec Mora dotazuje: „Nesedí parametry datové věty od vás, podíváš se na to a dáš mi vědět? Zaměstnanec K + B Progres se dále ptá svých kolegů na cenu pod úrovní 6 112 Kč: „Oto, proč tak nízko?“ V odpovědi se uvádí: „Dnes to bude srovnané.“, následně: „Prosím koukni na to v pondělí a případně zavolej, už by to mělo být cajk.“
52. Z dokumentu 0001_0020_UOHSX00JC9UI_I58 se podává e-mailová komunikace s předmětem Parametr mezi zaměstnancem žalobkyně a zaměstnankyní K + B Progres. Zaměstnanec žalobkyně připojuje printscreen cenového srovnávače u lednice Hisense se slovy: „Díky za pomoc.“, následně zaměstnankyně K + B Progres přeposílá tento e-mail své kolegyni, upozorňuje ji podle všeho na kýženou cenu u daného spotřebiče a žádá o zpětnou vazbu, že bylo „řešeno“.
53. Z dokumentu 0001_0010_UOHSX00JC9UI_J34 se podává e-mailová komunikace mezi zaměstnanci K + B Progres ze dne 3. 2. 2023 s předmětem Mora Datová věta. Zaměstnanec K + B Progres v ní informuje: „Během dnešního dne dojde k vypnutí Značky Mora níže uvedeným partnerům a to nejen premium modelů, ale celá značka.... Důvodem pochopitelně je udržení marže prodejce.
54. Z dokumentu 0001_0011_UOHSX00JC9UI_J54 se podává e-mailová komunikace mezi zaměstnanci K + B Progres ze dne 6. 2. 2023 s předmětem Exkluzivní modely – web. Zaměstnanec K + B Progres v ní informuje své kolegy mj.: „Ahojte, Ve čtvrtek přijedou z Mory (Gorenje) , očekává se grilování kvůli parametrům a my opět nemáme ani ten náš core-sortiment správně ☹ Těžko ho po nich pak budeme chtít rozšiřovat. Víím, že to systémově to ještě není 100procentně dotažené, ale to by nám asi nemuselo bránit mít v pořádku alespoň to, co je jasné (Heureka i Zboží) Zkusme to prosím ošetřit - je to důležité díky.“
55. Z dokumentu 0001_0016_UOHSX00JC9UI_I15 se podává e-mailová komunikace mezi zaměstnancem žalobkyně a zaměstnanci K + B Progres ze dne 27. – 29. 7. 2021 ohledně lednice Hisense s předmětem Parametr. Zaměstnanec žalobkyně zasílá zaměstnanci K + B Progres printscreen s cenou spotřebiče a upozorňuje, že jeho retail cena je 25 990 Kč, zatímco na printscreenu je 22 490 Kč. Zaměstnankyně K + B Progres odpovídá: „Díky, zbytek zajistím“.
56. Z dokumentu 0001_0022_UOHSX00JC9UI_I63 a 0001_0021_UOHSX00JC9UI_I59 se podává e-mailová komunikace z července a srpna 2020 mezi zaměstnancem žalobkyně a zaměstnankyní K + B Progres s předmětem Parametr. Zaměstnanec žalobkyně v ní podle všeho upozorňuje s printscreenem ze srovnávače Heureka na ceny inzerovaného zboží

Hisense. Zaměstnankyně K + B Progres podle všeho dává dále pokyn svému kolegovi k úpravě ceny.

57. Interpretaci uvedených 17 e-mailů žalovaným považuje soud za pravděpodobný odraz reality. Jednu část komunikace lze chápat tak, že žalobkyně žádá svého odběratele o nastavení či úpravu maloobchodních cen jemu dodávaných elektrospotřebičů značky Gorenje a odběratelé na tyto žádosti přistupují a ceny nastavují dle požadavku. Druhou část lze vyložit jako interní komunikaci mezi zaměstnanci K + B Progres, v níž se této strategii přizpůsobují. Byť žalobkyně rozvádí, že indicie vypovídají o komunikaci mezi velkoobchodníky, proto se netýkaly maloobchodních cen, soud tento názor nesdílí. E-maily bývají často doprovázeny printscreenem cen dotčeného zboží v cenových srovnávacích pro koncové zákazníky s úmyslem je kýženým směrem upravit.
58. Soud považuje za nadbytečné odpovídat na každý dílčí argument žalobkyně, jímž se snaží komunikaci interpretovat jiným způsobem. I kdyby existovala také pro žalobkyni příznivější interpretace, nemohla by vyvrátit existenci důvodného podezření ze spáchání protisoutěžního jednání. Před provedením šetření na místě nemusí mít žalovaný prokázány všechny znaky skutkové podstaty přestupku. Těžiště dokazování je až v následném přestupkovém řízení a vychází mj. právě z poznatků učiněných při šetření na místě. Žalovaný tedy nemusí mít jistotu o tom, že žalobce ceny direktivně určoval a jejich nedodržování sankcionoval, tj. že se nejednalo pouze o doporučení (mj. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2019, č. j. 5 As 339/2018-40). Pro důvodné podezření ospravedlňující provedení šetření postačovalo, že e-maily a další důkazy bylo objektivně možné vykládat i v neprospěch žalobkyně, tedy tak, že o protisoutěžní jednání jít může (mj. rozsudek zdejšího soudu ze dne 28. 4. 2022, č. j. 30 A 138/2021-101).
59. Žalovaným provedenou interpretaci e-mailové komunikace podporuje také srovnáním cen některých produktů na cenovém srovnávači Heureka. Žalobkyně k tomu uvádí, že cenové srovnání jako jediná další indicie ve spisu nemůže sama o sobě ospravedlnit šetření. Soud s touto úvahou souhlasí, že samo o sobě by žalovaným provedené cenové srovnání jako jediná indicie nemohla šetření odůvodnit. Jako doplňkový úkon, jímž se žalovaný snažil ověřit již dosti silné podezření o páčání protisoutěžního jednání (které získal z e-mailové korespondence), však podle názoru soudu ob stojí. A ani v případě cenového srovnání nehraje roli, že jeho výsledky lze interpretovat i jinak, tj. jako výsledek cenového následování. Podstatné je, že podobnost (či shoda) cen může být důsledkem protisoutěžního jednání, jemuž nasvědčuje také konkrétní e-mailová komunikace. Žalovaným provedená interpretace rozhodně není vyloučena (rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 7. 2024, č. j. 31 A 72/2023-174, body 28-30).
60. Krajský soud proto činí dílčí závěr, že žalovaný měl dostatek indicií pro důvodné podezření z páčání protisoutěžního jednání, jež popsal v Pověření jako uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen dotčeného zboží. V testu vhodnosti proto šetření obstálo.

VII. d) Vybočení z rozsahu Pověření a podezření

61. V rámci testu přiměřenosti co do rozsahu reálně provedeného šetření na místě soud hodnotí vazbu mezi úkony žalovaného a zakázanou praktikou (z jejíhož páčání je soutěžitel důvodně podezírán) tak, jak byla vymezena v pověření. Musí totiž existovat proporcionální vztah nejen mezi rozsahem podezření a rozsahem pověření, ale také mezi rozsahem

pověření a rozsahem samotného šetření (mj. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2019, č. j. 3 As 157/2017-222).

62. Absence zcela jednoznačných zákonných pravidel pro postup žalovaného v jednotlivých typech případů a povaha posuzování proporcionality tohoto postupu podle názoru soudu vylučuje jakoukoliv algoritmizaci a vyslovení obecných soudů platných pro všechny případy. V každém jednotlivém případě je nutno přihlédnout ke všem okolnostem a je posoudit komplexně ve vzájemných souvislostech. Žalovaný musí přiměřenost svého postupu průběžně vyhodnocovat a včas reagovat, pokud se šetření na místě vzdaluje svému původnímu účelu (mj. rozsudek zdejšího soudu ve věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r.o.*, ze dne 3. 7. 2024, č. j. 31 A 72/2023-174, bod 33).
63. Žalobkyně spatřuje vybočení z rámce Pověření a podezření ve třech rovinách – časové, místní a věcné. Soud se jim bude nyní jednotlivě věnovat.
64. Co se týče časového vymezení, Nejvyšší správní soud odkázal v rozsudku ze dne 8. 11. 2019, č. j. 5 As 339/2018-40, na závěr rozsudku Tribunálu ve výše zmíněné věci *Twins*, bod 82, přičemž konstatoval, že „[z] ustálené judikatury vyplývá, že Komise nemá povinnost uvést v rozhodnutí, kterým se nařizuje provedení kontroly, dobu, během níž k domnělým protiprávním jednáním docházelo (viz rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, *Orange v. Komise*, T 402/13, EU:T:2014:991, bod 80 a citovaná judikatura). Proto v případě, kdy se Komise navzdory této judikatuře rozhodne uvést dobu, během níž mělo k domnělým protiprávním jednáním docházet, nelze jí vytýkat, že tak učinila příliš široce“. Absence takového vymezení v Pověření i protokolu tedy sama o sobě neodporuje judikatuře. O tom panuje mezi účastníky shoda. Žalobkyně však současně namítá, že tím není žalovanému dána absolutní volnost k provedení neomezeného šetření libovolně do minulosti. K otázce časového ukotvení šetření odkazují oba účastníci na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2022, č. j. 2 As 49/2022-103. Z něho vyplývá odstupňovaný přístup vycházející z indicie zakládající podezření žalovaného. V dané věci počínalo podezření rokem 2013 a soud připustil, že žalovaný mohl teoreticky zkoumat podezřelé jednání „proti proudu času“, nemohl však zadávat klíčová slova za rok 2009, aniž by jejich použitím nejdříve nezískal žádné výsledky za roky 2010 – 2012.
65. I zdejší soud ve věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r. o.* (rozsudek ze dne 3. 7. 2024, č. j. 31 A 72/2023-174, bod 47) shledává: „...provádění šetření hluboko do minulosti bez jasné vazby na konkrétní podezření je jedním z hledisek pro posuzování přiměřenosti místního šetření. To ostatně potvrzují i následné úvahy Nejvyššího správního soudu (bod 28), který vybočení z mezí pověření odůvodnil mimo jiné také tím, že byla zajištěna komunikace z hlubší minulosti. Nejde však o skutečnost, která by byla sama o sobě pro hodnocení věci zcela určující. Důležité jsou také případné důvody, proč žalovaný v konkrétním případě k takovým krokům přistoupí. Je proto nutno zmínit, že žalovaný žádné konkrétnější důvody neuvedl a v protokolu o provedeném místním šetření ani nezachytil žádné okolnosti, které by odůvodňovaly prověřování komunikace zaměstnanců žalobce hluboko do minulosti. Požadoval totiž export e-mailových schránek až do roku 2012 a aktivně v nich bez časového omezení vyhledával, aniž by například zdůvodnil, že rozsáhlejší prověření do minulosti opodstatňují dosavadní zjištění při šetření na místě.“
66. V projednávané věci nejstarší indicie ze zmiňovaných 17 e-mailů pocházely z průběhu roku 2020. Pokud má být zachován vztah proporcionality mezi indiciemi a rozsahem šetření na místě a pokud žalovaný v průběhu šetření odstupňovaně nenabyl podezření o pokračování

prošetřovaného jednání před tímto rokem, nemůže k dřívějším dokumentům přihlížet. Z protokolu ani z vyjádření žalovaného nic nevypovídá o časovém omezení Šetření, o vazbě dokumentů starších roku 2020 na výchozí indicie či o odůvodněnosti jejich vyhledávání.

67. Co se týče místního vymezení, žalobkyně upozornila, že dle protokolu žalovaný prohledával i e-mailové schránky zaměstnanců společnosti GORENJE Slovakia, s.r.o., byť z indicií či cenového srovnání nemohl tímto směrem pojmout důvodné podezření a nedisponuje vůči ní ani patřičnými pravomocemi. Pokud jde o důvodné podezření o zapojení slovenských obchodních zástupců, soud odkazuje na výše zkoumané zmíněné indicie (body 51-56). Dvě e-mailové zprávy z nich (0001_0020_UOHSX00JC9UI_I58.eml, 0001_0016_UOHSX00JC9UI_I15.eml) jsou skutečně směřované na e-mailovou adresu se slovenskou doménou (odbyt@k-b.sk). Proto žalovaný mohl pojmout důvodné podezření v tomto rozsahu.
68. Pokud jde o žalobkyní vznesenou otázku pravomocí žalované, je nutno nejdříve vyjít z vymezení Šetření v Pověření. To označuje provedení šetření na místě „v obchodních prostorách společnosti GORENJE spol. s r.o.“ Jeho výsledkem může podle Pověření být narušení hospodářské soutěže a toto jednání může být způsobilé ovlivnit obchod mezi členskými státy Evropské unie. Pokud při prohledávání takto vymezených obchodních prostor byla nalezena e-mailová komunikace směřující z mailboxu se slovenskou doménou nebo do tohoto mailboxu, nelze automaticky mluvit o vybočení z místního vymezení Pověření. Zdejší soud už v minulosti shledal, že ani skutečnost, že v rámci vyhledávací činnosti žalovaný našel dokumenty svědčící o uzavírání cenových dohod přeshraničního charakteru neznamená, že místním šetřením přesáhl rozsah podezření, či pověření (rozsudek ze dne 10. 12. 2019, č. j. 31 A 122/2019-172, bod 34). Nicméně aby byl zachován princip proporcionality mezi rozsahem podezření, rozsahem pověření a rozsahem šetření, soud k tomu nyní dodává, že je nutno posuzovat vazbu prohledávané komunikace na obsah Pověření. V době nadnárodně působících obchodních korporací totiž nelze přísně ohraničit sledování elektronické komunikace při šetření na místě výhradně na národní e-mailové domény. Opačným extrémem by ale bylo umožnění žalovanému, aby volně prohledával mailboxy zaměstnanců poboček šetřené obchodní společnosti po celém světě.
69. Inspektoři si při Šetření byli zřejmě takovýchto omezení do jisté míry vědomi. Dle protokolu dne 12. 3. 2024 ve 14 hodin inspektoři zjistili, že tři zaměstnanci, jejichž e-mailové schránky byly v rámci Šetření zablokovány, jsou zaměstnanci slovenské dceřiné společnosti GORENJE Slovakia, s. r. o. Poté inspektoři požádali žalobkyni o podrobnější popis práce těchto zaměstnanců – za co odpovídají, kdo je řídí apod. Z následného jednání vyplynulo, že J. K. komunikuje se společností NAY, mateřskou společností společnosti ElectroWorld, působící na území České republiky. M. B. komunikuje mj. se společností HP TRONIC, s. r. o., působící v České republice. Zablokována a indexována forenzním programem měla být ve dnech 13.-14. 3. 2024 i e-mailová schránka A. O. K jeho popisu práce však v protokolu není nic uvedeno.
70. Jak bylo výše řečeno, zdejší soud nespatřuje nezákonným, pokud žalovaný při místním šetření nalezne dokumenty svědčící o uzavírání cenových dohod přeshraničního charakteru. Z protokolu však vyplývá, že žalovaný blokoval a prohledával přímo mailbox, o němž věděl, že patří zaměstnanci slovenské obchodní společnosti. O popisu práce tohoto zaměstnance neměl žádné informace. Netušil tudíž, jaká

je jeho vazba na podezření a Pověření. Jednoduše řečeno – neměl ponětí, zda je obchodním zástupcem, tedy osobou potenciálně schopnou ovlivňovat ceny zboží, nebo údržbářem. Jakmile žalovaný vyhodnotil, že J. K. a M. B. mohou svým popisem práce naplňovat vazbu na indicie a Pověření, leč u A. O. ji není schopen dohledat, měl podle judikatury (bod 62) včas reagovat a přerušit blokaci a indexaci jeho mailboxu.

71. Co se týče věcného vymezení, žalobkyně namítá vágnost klíčových slov, což se mělo promítnout do vybočení z konkrétního typu produktu či značky, jež vyplynuly z indicií. Krajský soud má za to, že nelze vyslovit obecně závěr, že při podezření na protisoutěžní jednání týkající se jen určitých značek zboží musí žalovaný své vyhledávání pomocí klíčových slov omezit pomocí logických operátorů pouze na dané značky. V tomto ohledu rozumí i zkušenosti ze správní praxe vyjádřené žalovaným při ústním jednání (bod 21). Obdobnou situaci, byť v menším měřítku, vyhodnotil jako bezproblémovou Nejvyšší správní soud (mj. v rozsudku ze dne 20. 3. 2019, č. j. 2 As 257/2018-87, bod 30). Rozsudek ESLP ve věci *Wieser a Bicos Beteiligungen GmbH proti Rakousku* ze dne 16. 10. 2007, č. stížnosti 74336/01, předložený žalobkyní, podle krajského soudu nevede k závěru, že prohledávání elektronických komunikací v soutěžních věcech musí za všech okolností obsahovat názvy konkrétních značek či výrobků. Jak je patrné z výše rozebíraných indicií v projednávané věci, úvodní podezření o protisoutěžním jednání může vzbudit i e-mail s obrazovým záznamem obrazovky a jednovětvým sdělením.

72. Při komplexním hodnocení použití klíčových slov mohou hrát roli následující skutečnosti: 1) zda jsou užitá klíčová slova specifická pouze pro danou praxi, zboží či obchodního partnera, 2) zda klíčová slova vedou k zachytům jednotek, desítek, stovek či tisíců e-mailů, 3) nakolik jsou předměty e-mailů konkrétní a zda učinil žalovaný v průběhu šetření na místě nějaké obecnější zjištění o tom, že by označení předmětů e-mailů systematicky sloužilo jako kamufláž. Soud však zdůrazňuje, že tyto otázky rozhodně nejsou jedinými, které by si měl žalovaný (a posléze případně soud) klást. Odpovědi na ně ani nejsou obecně zcela určující, neboť podstatné je skutečně komplexní hodnocení.

V projednávané věci vyhledával žalovaný v e-mailových schránkách za pomoci klíčových slov, která je možné považovat za relativně typická pro šetřenou praxi. U klíčového slova „parametr“ měl ze své činnosti potvrzeno, že provází protisoutěžní jednání. To ilustrují výše rozebrané e-maily dokládající indicie pro místní šetření. Stejně tak další slova jako „datov veta“, „uprav and cen“, „držet and cen“, „pod cenou“ nelze považovat za zcela generická, provázející běžnou e-mailovou komunikaci. Jeví se jako zaměřená na vysledování aktivity směřující k ovlivnění cen dotčeného zboží. V takovéto filtraci lze spatřovat vazbu na podezření žalovaného formulované v Pověření ohledně uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen zboží. Je pravdou, že např. slovo „nastaveno“, „srovn“ se může objevit v běžné komunikaci. Ale pouhé zařazení jednoho či několika takových obecnějších slov do seznamu klíčových slov k filtraci nemůže vést k označení celého místního šetření jako extenzivního. Soud hodnotí všechna dostupná klíčová slova jako celek a z něho je úsilí o soulad s Pověřením zřejmé.

73. Na základě výše uvedeného krajský soud uzavírá, že žalovaný v části vybočil z rozsahu Pověření a provedl šetření v nepřiměřeném rozsahu. Šetření konkrétně vybočilo v části z časového rozsahu Pověření při prohledávání dokumentů starších roku 2020. Vybočilo také v části z místního rozsahu Pověření při prohledávání mailboxu A. O.

VII. e) Zadržování kopií dokumentů zabavených při šetření

74. Žalobkyně s odkazy na judikaturu českých správních soudů, Ústavního soudu a ESLP namítá, že nezákonnost Šetření také znamená, že žalovaný nebyl oprávněn kopie dokumentů při něm zabavených zadržovat ve správním spisu. Tento nezákonný zásah do práva žalobkyně na informační sebeurčení nadále trvá a jeho intenzita se zvyšuje.
75. Zdejší soud v minulosti judikoval, že zkoumání zákonnosti zajištění dokumentů a jejich držení v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem je akcesorickým zkoumáním ke zkoumání zákonnosti samotného místního šetření (rozsudek ze dne 26. 9. 2019, č. j. 62 A 63/2019-140, bod 11). Pokud by bylo Šetření nezákonné samo o sobě, bylo by v zásadě nezákonné i zajištění kopií vybraných dokumentů. Pokud by však Šetření nebylo možné považovat za nezákonné jako takové, bylo by při soudním přezkumu nutné se zabývat tím, jaké „rozhodující skutečnosti“ [§ 84 odst. 3 písm. b) s. ř. s.] v tomto směru žalobkyně líčí (rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 29 A 183/2019-142, bod 99).
76. Žalobkyně nad rámec tvrzení o nezákonnosti Šetření a z ní dovozované nezákonnosti zadržování zabavených kopií dokumentů neuvádí nic konkrétního, proč by mělo být nezákonné přímo zajištění kopií vybraných konkrétních dokumentů. Proto soud za daných podmínek dospívá k závěru, že v rozsahu, v jakém bylo shledáno Šetření nezákonným, nemůže žalovaný ve své činnosti přihlížet ke kopiím dokumentů, jež při něm v této části zajistil. Jedná se jednak o kopie dokumentů z období před rokem 2020 a jednak dokumentů získaných z mailboxu A. O., čili dokumentů označených v souboru 0004_0582_UOHSX00JGHUI_Seznam dukazu_Gorenje.txt jako G K1, G K2, G K3, G K4, G K5 a G K6.
77. Žalobkyně v této souvislosti požaduje, aby soud uložil žalovanému povinnost protokolárně předat žalobkyni veškeré kopie nezákonně zadržovaných dokumentů a povinnost zdržet se v rámci své činnosti přihlížení k nezákonně zadržovaným dokumentům. Odkázala přitom na bod 41 nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2024/15 ze dne 15. 12. 2015 a bod 78 rozsudku ESLP ve věci *Vinci Construction a GTM génie civil et services proti Francii* ze dne 2. 4. 2015, č. stížností 63629/10, 60567/10. Podle soudu není ani jeden judikát na projednávanou věc zcela přílehlavý. Nález se zabývá trestním řízením, které však počítá s ničením nedůležitých záznamů (např. § 158d či § 88 trestního řádu). V dané věci se navíc jednalo o podezření ze spáchání přečinu pomluvy, elektronické záznamy tudíž obsahovaly osobní, tedy chráněné údaje. Rozsudek ESLP se zase věnuje vztahům mezi advokátem a klientem, chráněným profesní mlčenlivostí. Zdejší soud naopak vnímá význam ponechání procesní stopy ve spisu i o dokumentech, které jsou důkazně nepoužitelné. Z takovéto praxe může nakonec těžit i šetřený subjekt. Podrobnější argumentaci v tomto ohledu rozvinul rozsudek zdejšího soudu ze dne 6. 6. 2019, č. j. 62 A 42/2015-238, body 13-17, a následně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2021, č. j. 4 As 266/2019-61, body 38-55. V projednávané věci zdejší soud neshledal důvody odchýlit se od této judikatorní linie.
78. Po zhodnocení všech okolností případu soud ve světle uplatněných žalobních námitek dospěl k závěru, že žalovaný opíral Šetření o zákonně obstarané podklady, na jejichž základě mohl pojmout důvodné podezření pro jeho zahájení. Protože Šetření vybočilo dílčím způsobem z časového a místního rozsahu Pověření a podezření, bylo v této části nezákonné. Ke kopiím dokumentů zajištěným v této části Šetření nemůže žalovaný při své činnosti přihlížet a vycházet z jejich obsahu.

VIII. Shrnutí a náklady řízení

79. Soud z výše uvedených důvodů podle § 87 odst. 2 s. ř. s. určil, že provedení šetření na místě žalovaným ve dnech 12. 3. 2024 až 14. 3. 2024 v obchodních prostorách žalobkyně bylo v části nezákonným zásahem (výrok I.). Důsledkem tohoto zásahu je nemožnost žalovaného přihlížet v tomto rozsahu v rámci své činnosti k dokumentům, které zajistil při šetření a vycházet z jejich obsahu v části označené za nezákonný zásah. Jelikož tento důsledek trvá, zakázal soud žalovanému, aby k těmto dokumentům přihlížel a vycházel z jejich obsahu (výrok II.). Tato povinnost odpovídá povinnosti obnovit stav před zásahem ve smyslu § 87 odst. 2 s. ř. s. Ve zbytku soud návrh žalobkyně zamítl (výrok III. tohoto rozsudku).
80. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Protože byla žalobkyně ve věci úspěšná co do jejího základu, soud jí přiznal právo na plnou náhradu nákladů řízení vůči žalovanému.
81. Náklady řízení žalobkyně sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a z odměny a náhrady hotových a cestovních výdajů zástupce žalobkyně. Odměna zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby (příprava a podání žaloby, příprava a podání repliky), navýšena z důvodu mimořádné obtížnosti jednotlivých úkonů a jejich časové náročnosti na trojnásobek dle § 12 odst. 1 vyhlášky, 2 x 9 300 Kč. Dále za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, účast na soudním jednání) 2 x 3 100 Kč. Paušální náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 4 vyhlášky 4 x 300 Kč. Jelikož je zástupce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani, tj. o 5 460 Kč. Náhrada cestovních výdajů včetně 12 % DPH činí 974 Kč za vlakové jízdné. Celková výše nákladů řízení žalobkyně proto činí 34 434 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. září 2024

Zuzana Bystřická
předsedkyně senátu

v.z. Ľubomír Majerčík v.r.
člen senátu
(dle § 54 odst. 2 s. ř. s.)

